

Verne [vern] Jules, * 8. 2. 1828, † 24. 3. 1905, francouzský prozaik a dramatik. Jeho poutavé a dobrodružné romány, v nichž vyjádřil víru v technický pokrok a uplatnil výjimečnou schopnost předvídat mnohé z později uskutečněných vynálezů, z něho záhy učinily oblíbeného a nejpřekládanějšího francouzského autora. Založil tradici vědecko-fantastického románu. Z díla:

..... neděl v balóně

Cesta do středu země

Cesta na Měsíc

Děti kapitána

..... tisíc mil pod mořem

Cesta kolem světa za 80 dní

..... ostrov

Patnáctiletý kapitán

Dva roky

Tajuplný hrad v

..... město

Vynález zkázy

Francin se zadíval na chodník a síliče svalů mu zvadly v prstech a Francin si hned lehl na otoman jako podřátý a řekl:

– Pepin. –

– Tak konečně uvidím tvého bratra, konečně uslyším svého švagra, švagříčka! –

A opřela jsem se o futra oken a tam na chodníku stál člověk, na hlavě oválný klobouček, kárované rajtky zastrčené do zelených tyrolských punčoch, krčil nos a na zádech měl vojenský ruksak.

– Strýcu Jožine, – volala jsem na prahu, – pojdte dál. –

– A kterápak vy jste? – řekl strýc Pepin.

– No já su vaše švagrová, vítajte pěkně! –

– Sakra, to mám štěstí, že mám tak čupr švagrovou, ale kde je Francin? – ptal se strýc a dral se do kuchyně a do pokoje.

– A tady, tak co je s tebou? Ty ležíš? Tož sakra, já jsem k vám přijel na návštěvu, nebudu tady dýl než čtrnáct dní, – hovořil strýc a jeho hlas duněl a řezal se vzduchem jak prapor, jak vojenský povel, a Francin každým slovem byl elektrizován, vyskakoval a namotával na sebe deku.

– Nechajó tě všichni pozdravovat, akorát Bóchalena, ta už má po smrti, nějaké tachonýr jí dal do polena prach a baba, jak to dala do šporherto, tak to vybuchlo a lísklo to babu po čuni a zatřepala se a bylo po ní. –

Snad každý zná autora a dílo, z kterého je úryvek. Tentokrát kromě jména autora a názvu díla chceme znát i místo v blízkém okolí, ke kterému měl autor úzký vztah.